

La Païjan é le Maquignon = (Le paysan et le maquignon)

Autor(en): **Marc / Cordey, Jules / Défago, Adolphe**

Objektyp: **Article**

Zeitschrift: **Le nouveau conteur vaudois et romand**

Band (Jahr): **86 (1959)**

Heft 11

PDF erstellt am: **11.09.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-231564>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

La Païjan é le Maquignon

(Le paysan et le maquignon)

Ara ke lé le momein de l'ein'èrpâie inalpe on n'ou (entend) pâmi ke le tintamâre dé senaillé é lé groussé bramâie de c'té bétéié ke van amon su lou sondzon passâ le tzautein (été) !

Pèrmi to cé bin mondo dzeuieu, le païjan, loué, l'a du souci de to cein ke poeu arevâ : de lé pèrté, lou prix ke pouon bachi, itré trompo su lé bétéié atsétâie kemein cein ke lé arevô à on de vèr neu.

L'ava atsétô cheuton (automne) passo liâ pè le canton de Vaud na vatze ke le martchan l'ava baza 3 ma (mois) de vé (veau). Mé cé trovo ke la vatze n'a pâmi zu de vé k'on tsa (chat) câstro !...

Le païjan ke n'ava pâ de témoein, n'a pâ pu fotre le martchan u tribuno mé l'a pu se veindgi de n'âtra mouda : on dzeu de fare (foire) à Montha ci feuri (printemps), treuve son martchan dien na pinta, io l'a iava pzein de mondo. L'a ié venu na groussa fan (envie) de le traitâ de « lâre » (voleur) mé n'a teparâ pâouso (osé). L'âtro l'aré ceito u tribuno. Adon l'a ié venu n'idé : s'apreutze du type é l'a kerio po itre einteindu de to le mondo : Ah ! ah ! te voilà ! Te tein sevin ke te m'â veindu na vatze cheuton passo ? La bétéié n'a rein zu de vé. Ecoeuta-vè :

ce kâkon veniasse te traitâ de « lâre » (voleur) ein plein café, te n'aré pâ molagro, te ne mein veudré pâ (ne pas m'en vouloir) se ne le traito pâ de meintieu !... (menteur)

Tiré de *Marc à Louis*, arrangé par Adolphe Défago.

Rèmârkyë d'Izërâblho

(D'apri Emile Dzilho)

O-n'attrape myë véïto oûn mënteur ky'oûn boëitèü.

Cën kyë vâ rën, i rëskyë rën.

I ardzën i vën pâ bâ p'â bôrna.

Përthïnsëi o nhé, matëni o matïngn'.

Oûn bon eöüri lh'è dzamyé trôâ payà.

I prëmïre ràie i fé pâ à dzôrniva.

Lhè pâ tôdoon fyéta kan son'non.

Cën ky'i tyéta lh'ouëblhe, è tzanbë ën sôfrësson.

Fô dè foû po dëmorâ è féïngn'.

Fô è krétéïngn', po rafënâ è féïngn.

Kan ô-n'è krétéïngn', lhè po gran-tëïngn'.

Fô pâ sè dëmorâ avouë tzïngn' è y'avouë krétéïngn'.

Tôëth' è foû son pâ ënfërmâ.

Cëth' kyë fé rën, sè trompë pâ.

Oûn kakyë pâ myë ënô ky'ô-n'a o kyöök.

Lhè myë d'ëitâ dëkoûte yoûn kyë kakyë, kyë dëkoûte yoûn kyë tzaplhe.

Son rën kyë moûntanyë kyë sè rëkon-tron pâ.

Lhè pâ tôdoon bon dë dëre o vëré.

Ona bona mëntëréi vâ-myë ky'oûn kroë vëré.

Cëth kyë l'atzèth'è z'andûire, i pâie rën ky'è tzevëlhe.

Cën kyë lhè troâ féïngn', vâ rën po dè doblhûire.

Lhè myë ky'i vëntro sëöütësse, ky'i matïre sè pëjësse.

I mëtton cën kyë von so'o papi.

Lhè yoûn kyë lh'a o boüé drèi.

Yo trakoûërâie o Rünho.